

50 tinten oranje in Val d'Anniviers

Kronkelende wegen en rivieren door imposante bergen, gletsjers en valleien. Authentieke bergdorpen met donkerhouten chalets, een traditionele keuken en kilometers piste, fiets- en wandelroutes. Het Zwitserse Wallis spreekt tot de verbeelding. En het kleine gebied Val d'Anniviers in het bijzonder. Een natuurparadijs zoals je die alleen op ansichtkaarten ziet. In de winter... én in de herfst. *Tekst Eline van Nunen-Jansen Fotografie Val d'Anniviers Tourisme*

'Hier in het dal vind je wijnranken, boomgaarden met fruit en kastanjes, panorama's en de meanderende Rhône. Daar aan de andere kant, waan je je in een andere wereld met indrukwekkend steile toppen, gletsjers en 'vierduizenders'.' Gids Pascale Haegler heeft de pas er flink in maar dat weerhoudt haar niet om honderduit te vertellen over 'haar' Val d'Anniviers. Op nieuwe, goed ingelopen bergschoenen en met vette watten tussen m'n tenen probeer ik het tempo bij te houden. Ik ben allesbehalve een wandelpro maar merk dat ik de smaak aardig te pakken krijg.

Europa's best bewaarde geheim

Val d'Anniviers is een relatief onontdekt deel van Zwitserland en ligt – onterecht – in de schaduw van beroemde Wallis-broeders Zermatt en Verbier. Het is een bijzondere regio, een eentje van tegenstellingen: authentiek, pittoresk en gemoedelijk tegenover ruig, steil en stoer.

‘Eerder dit jaar werd dit stukje Zwitserland door CNN uitgeroepen als ‘Europe’s Best Kept Secret’ op wintersportgebied’

Vandaag is het een van die 300 dagen per jaar dat hier de zon schijnt. Het is nog vroeg maar de stralen al warm en het uitzicht adembenemend. Met meer dan 490 kilometer aan wandelroutes, is Val d’Anniviers een outdoor-bestemming bij uitstek. ‘Eerder dit jaar werd dit stukje Zwitserland door CNN uitgeroepen als ‘Europe’s Best Kept Secret’ op wintersportgebied’, vertelt Pascale trots. Niet voor niets, want met vijf skiresorts, 220 kilometer aan poederpistes en knusse dorpsharten is het een walhalla voor sneeuwliefhebbers. Met de eerste hoogtemeters in de benen, concludeer ik dat het oranje-gele Val d’Anniviers in de herfst minstens zoveel indruk maakt.

Het balkon van Wallis: Vercorin

Een ontdekkingsstocht door Val d’Anniviers begin je bijvoorbeeld in het middeleeuwse alpendorp Vissoie, centraal gelegen en daarmee een geschikt start- of doorgangspunt. Je vindt er karakteristieke huizen, de torenburcht Cour Neuve en de lokale kerk met crypte. Maar vandaag heeft Pascale iets anders voor ons in petto: Vercorin. En wel voor een vier uur durende tour door de Vallon de Réchy. De vallei van de edelweiss.

Vercorin is zo'n authentiek Zwitsers plaatsje met 'zongebruinde' chalets en een panoramisch uitzicht over de Alpen en de Rhône-vallei. 'Ook wel het balkon van Wallis genoemd', de uitgestrekte arm van Pascale wijst van links naar rechts, onze neuzen volgen. In de herfst, wanneer de bomen en wijngaarden warm oranje kleuren, is de Vallon de Réchy het domein van de herten. Hun onnavolgbare, verliefde 'gebur!' echoot er tussen de bergen en trekt jaarlijks nieuwsgierige natuurliefhebbers. Het landschap wordt niet alleen gekleurd door de herfstblaadjes maar ook door de verschillende steenlagen die je hier aantreft. In de door ijstijden gevormde vallei woont niemand. Er zijn geen auto's en zelfs geen fietsers te bekennen. Eén groot herfstig wandelparadijs dus.

'Via de sporen die dieren achterlaten in de verse sneeuw ontdek je een hele andere kant van diezelfde bergen'

In de wintermaanden ruilt Vallon de Réchy, net als de lokale hermelijn, haar oranjebruine jas om voor een hagelwitte. Een winter wonderland waarin sneeuwschoenen geen overbodige luxe zijn. 'Via de sporen die dieren achterlaten in de verse sneeuw ontdek je een hele andere kant van diezelfde bergen', aldus Pascale. 'Een cabinelift brengt je na afloop weer naar beneden, naar Vercorin'.

Hérens koeien; de lokale trots

Wanneer de avond over Vercorin en de vallei valt, en de benen aan hun welverdiende rust toe zijn, is restaurant Le Margueron een goed idee. Hier schuif je aan voor de traditionele Fondue Anniviarde, een bouillonnfondue met het gemarineerde rundvlees waar Val d'Anniviers bekend om staat. De sterke, zwarte

bergkoeien van het ras Hérens zijn de lokale trots. Niet alleen op culinair gebied, maar ook in de weide en arena pronken de boeren met hun beste koe van stal. Tijdens de jaarlijkse traditionele ‘combat des reines’ – het koninginnegevecht – wordt bepaald welke koe de grootse koeienbel en welke boer de hoofdprijs in de wacht sleept.

Voor de overnachting check ik in bij de kleine B&B L’Ecole de Pinsec in Pinsec, een voormalig dorpsschooltje met drie gastenkamers, middenin de natuur. Het iets verderop gelegen mini-chalet dat bij de B&B hoort is werkelijk waar de droom van elke bergwandelaar.

Gletsjerwijn nippen in Grimentz

De volgende dag wacht ons in Grimentz een warm onthaal door Jean Vouardoux. Met zijn 84 jaar nog altijd een van de meest enthousiaste, lokale gidsen van de regio. Samen met Jean duiken we in de wereld van de zogenaamde gletsjerwijn. Maar voordat het zover is, moeten we het lichtgele vocht eerst verdienen. Dat treft, de wandelschoenen staan klaar voor vertrek.

'Na een wandeling door het dorp belanden we niet veel later in een oude kelder met een goedgevuld glas gletsjerwijn in de hand'

Grimentz is een kleine boerenplaats gelegen op een noordoosthelling en een must-visit voor elke cultuur liefhebber. De omgeving van het authentieke alpendorp kenmerkt zich door ruige bergtoppen met eeuwige sneeuw en de Moiry gletsjer in het dal. De tijd lijkt er stil te hebben gestaan: smalle weggetjes,

graanschuren op palen en honderden geraniums die fel afsteken tegen de donkere huizen. Ook Grimentz liet CNN niet onberoerd. Hun titel 'second most beautiful alpine ski resort' wordt hier met trots gedragen. Na een wandeling door het dorp belanden we niet veel later in een oude kelder met een goedgevuld glas gletsjerwijn in de hand. Onhandig walsen we de wijn door het lange glas, ruiken en nemen een nip. Het blijkt een ietwat wrange maar bijzondere ervaring, te danken aan de vaten met oude wijn die steeds worden bijgevuld met nieuwe. 'Wij zien het als een voorrecht om van deze eeuwenoude Walliser traditie te proeven. Honderden jaren geleden was de wijn er alleen voor adellijke en koninklijke gasten. Gelukkig is dat nu anders en drinken ook wij de wijn, vaak bij speciale gelegenheden. Altijd in de wijnkelders, want de gletsjerwijn is niet te koop', lacht Jean, en neemt nog een slok.

De machtige Moiry dam

Een cabinelift geeft ons een lift naar Bendolla. Geelgekleurde alpenweiden glijden als een video in slowmotion onder ons door. Eenmaal boven kun je – in 2 uur en 45 minuten - wandelen tot aan de 'cabane des Becs du Bosson' waar je terecht kunt voor een overnachting met uitzicht over de vallei. In de winter vormt dit gebied het perfecte decor voor skitouring.

Een andere reden voor een bezoek aan Grimentz is het stuwmeer en de indrukwekkende dam van Moiry. Volg je de 8 kilometer lange wandelroute, dan kun je het 148 meter hoge bouwwerk onmogelijk over het

hoofd zien. Vanaf de top van de dam is het uitzicht prachtig. In de herfst is het mogelijk om naar het stuwmeer te hiken, in de winter is de Moiry dam gesloten en kunnen alleen geofefende skiërs – hetzij mét gids - op de lange latten een blik werpen op de Moiry dam. De sterke geur van gesmolten kaas komt ons tegemoet zodra we het traditioneel ogende Hotel-Restaurant de Moiry binnenstappen. Op het menu: Raclette. Want, geen bezoek aan Zwitserland zonder een avondje ouderwets racletten. Een zelfopgelegde regel waar ik mezelf maar wat graag aan houd. Mijn bed bij Residence Les Rahas lijkt na deze stevige maaltijd extra goed te slapen.

De zonnige kant van Saint-Luc

‘Ga je naar Val d’Anniviers, bezoek dan Saint-Luc’, drukken vrienden mij vlak voor vertrek op het hart. Want Saint-Luc is een plaats aan de andere, oostelijke kant van de vallei vanwaar je het mooiste uitzicht over Val d’Anniviers en bergtoppen van meer dan 4000 meter hoogte hebt. De zon schijnt er nog vaker dan in de nabij gelegen plaatsjes. Met de Anniviers Liberté Pass maak je onbeperkt gebruik van het openbaar vervoer en van de bergbanen. En zo reis je dus gemakkelijk van Grimentz naar Saint-Luc. Eenmaal in Saint-Luc brengt een bewegwijzerde wandelroute je in ongeveer drie uur naar de top, waar een spectaculair uitzicht op onder andere de bekende Matterhorn wacht.

In de winter verandert het zonnige Saint-Luc in een familiebestemming waar volop geschied wordt. Toegankelijke pistes verbinden Saint-Luc met het iets verderop gelegen Chandolin. Daarnaast vind je er het 13 kilometer lange Planetenpad (op 2.513 meter) en het moderne François-Xavier Bagnoud Observatorium

op Tignousa, waaraan de plaats haar bijnaam ‘sterrengebied’ te danken heeft. Eigenlijk kunnen outdoorliefhebbers hier het hele jaar door terecht. Voor wandel- en hiketochten, afdalingen in de sneeuw, mountainbike- en downhill routes.

‘Vierduizenders’

We laten het pittoreske, belle époque-hart van Saint-Luc achter ons en volgen het voetpad naar boven, naar het Hotel Weisshorn. Aan het eind van de vorige eeuw (1882) werd dit hotel op 2.337 meter gebouwd door de Engelsen en is nog altijd een belangrijke highlight van het gebied. Letterlijk, want door de hoge ligging is ook hier het uitzicht beeldschoon. Twee jaar na de opening, brandde het houten hotel af en werd geheel opnieuw gebouwd en in ere hersteld. Niet langer alleen open voor Engelse wandelaars maar voor internationale gasten van over de hele wereld. Hotel Weisshorn kijkt uit op maar liefst vijf ‘vierduizenders’.

Eenmaal boven blijken meer mensen vandaag van dat spectaculaire uitzicht én de beroemde blauwebessentaart te willen genieten. De één op stevige bergschoenen, de ander ontspannen met de lift (funiculaire) naar boven gegleden. Geen slecht idee, concludeer ik terwijl ik mijn ietwat rood aangelopen voeten een kleine massage geef. Ook in de winter schijnt Hotel Weisshorn een sprookje te zijn: besneeuwde bergtoppen en statige naaldbomen in een decor om van te dromen. Dat wordt de volgende keer al ‘toerskiënd’ een kijkje nemen hier.

Zwitserse wijnhoofdstad Sierre

De volgende dag lopen we dezelfde route weer naar beneden. Eenmaal in mijn stevig gestrikte bergschoenen lijkt ik niet meer te stoppen. Na een flinke ochtendwandeling door de bergen, langs stromende beekjes, oranje-gele bomen en vele fotomomenten sla ik een bezoek aan de spa van het historische Hotel Bella Tolla (anno 1859) niet af. Benen gestrekt en handdoek in de nek om mijn Val d'Anniviers debuut nog eens met m'n ogen dicht aan me voorbij te laten flitsen. Voordat ik terugreis naar Nederland, besluit ik mijn trip in Sierre, de wijnhoofdstad van Zwitserland. Voor een liefhebber en amateurkenner als ik een echte 'must-do'. Sierre ligt op 20 kilometer van Val d'Anniviers en een stuk lager dan de plaatsjes die de afgelopen dagen mijn revue passeerden.

Die ligging maakt het dé plek om wijn te verbouwen. De herfst maakt van de wijngaarden een betoverend geheel en mij alleen nog maar nieuwsgieriger naar de smaak van deze wijn. In Sierre vind je verschillende wijnhuizen, een wijnroute, twee wijnmusea, cafés en restaurants. Ik kies voor een proeverij bij Château de Villa, een plek waar ik meteen goed kan lunchen, is mij door de locals toegefluisterd. Want voordat ik wegga uit Val d'Anniviers wil ik hoe dan ook Brisolée bestellen, een lokale borrelplank met kastanjes, kaas en gedroogd vlees. Natuurlijk vergezeld door een goed glas rode wijn. Een wandelreis naar Val d'Anniviers wordt niet veel beter dan dit. Nou ja, misschien in de winter, wanneer Château de Villa bekend staat om haar goddelijke '5 soorten raclette'...

Praktische informatie

Bereikbaarheid

Met de auto: vanuit Utrecht rijd je in ruim 9 uur naar Val d'Anniviers. Vliegen: de dichtstbijzijnde vliegvelden vind je in Genève (1 uur 50 min.) en Zürich (3,5 uur).

Munteenheid

In Val d'Anniviers betaal je met de Zwitserse Frank (CHF). Op dit moment is 1,00 Euro ongeveer 1,08 Zwitserse Frank waard.

Vercorin in cijfers

- Hoogte : 1334 meter
- 13 km van Sierre, 9 km van Chalais en op 11 km van Vissoie
- Aantal vaste inwoners: 595

Grimenz in cijfers

- Hoogte : 1572 meter
- 23 km van Sierre, 7,5 km van Vissoie en op 8 km van Zinal
- Aantal vaste inwoners: 489

Saint-Luc in cijfers

- Hoogte: 1655 meter
- 22 km van Sierre en op 5.5 km van Vissoie
- Aantal vaste inwoners: 334

Sierre in cijfers

- Hoogte : 533 meter
- 13 km van Vercorin, 22 km van Saint-Luc en op 23 km van Grimenz
- Aantal vaste inwoners: ongeveer twintigduizend

Wist u dat...

...de naam 'Anniviers' komt uit de tijd dat de plaatselijke inwoners zich seizoensgebonden verplaatsen van de bergen naar de vallei en (etymologisch) 'paden van het jaar' betekent?

Vers van de pers

Hotel Victoria

Goed nieuws voor bergliefhebbers die houden van 'authentiek voorzien van een comfortabel vleugje modern'. Op 28 juli jl. opende het gloednieuwe driesterren Hotel Victoria - Vercorin haar deuren. De buitenkant van het hotel doet, net als de andere huizen in het plaatsje, denken aan de wereld van Heidi. Dertien kamers, dus een kleinschalig hotel. Leuk om te weten: naast een restaurant met openhaard beschikt Victoria ook over twee omgebouwde oude schuren met vijf romantische suites.

Meer informatie

www.valdanniviers.ch

www.sierre-anniviers.ch